

Anonymizované znenie

Preklad

C-199/24 – 1

Vec C-199/24

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

13. marec 2024

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

Attunda tingsrätt

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. marec 2024

Žalobca:

ND

Žalovaná:

Garrapatica AB

ATTUNDA TINGSRÄTT ...

...

ÚČASTNÍCI KONANIA

Žalobca

ND

Žalovaná

Garrapatica AB, ...

Štokholm

...

PREDMET

Náhrada škody [okrem iného]; o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie

...

Tingsrätten [Súd prvej inštancie Attunda (Švédsko), ďalej len „Súd prvej inštancie“] vydal toto

UZNESENIE

- 1 Súd prvej inštancie na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke ....
- 2 Súd prvej inštancie vyhlasuje, že konanie vo veci samej sa prerušuje až do doručenia rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnej otázke.

...

NÁVRH NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA

Spor

Garrapatica AB prevádzkuje databázu Lexbase a zverejňuje v nej osobné údaje osôb, ktoré boli účastníkmi trestného konania. Myndigheten för press, radio och tv (Švédsky úrad pre tlač, rozhlas a televíziu) [teraz Mediemyndigheten; Švédska agentúra pre médiá] vydal pre Lexbase tzv. *utgivningsbevis* (osvedčenie o neexistencii právnych prekážok zverejňovania, ktorým sa priznáva ústavná

ochrana; ďalej len „osvedčenie o zverejňovaní“). Dňa 17. januára 2011 bol ND odsúdený za trestný čin a príslušné rozhodnutie o odsúdení bolo dostupné v databáze Lexbase do februára 2024. Rozhodnutie o odsúdení bolo odstránené z verejne dostupného registra trestov.

Spor sa týka toho, či je Garrapatica AB povinná zaplatiť náhradu škody za porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov Únie [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1; ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“)] a ďalších regulačných ustanovení týkajúcich sa spracúvania osobných údajov. ND žiadal, aby spoločnosti Garrapatica AB bola uložená povinnosť zaplatiť mu náhradu škody vo výške 300 000 švédskych korún spolu s úrokmi. Garrapatica AB tento nárok spochybňovala tým, že tvrdila, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa neuplatňuje, keďže Lexbase disponuje osvedčením o zverejňovaní. Garrapatica AB však uznala, že odmietla odstrániť osobné údaje ND v súlade s jeho žiadosťou predtým než boli jeho osobné údaje odstránené v rámci bežného interného čistenia údajov spoločnosti. Garrapatica AB uznala, že zaplatenie náhrady škody vo výške 20 000 švédskych korún je primerané porušeniu jej povinnosti.

Právny rámec

The yttrandefrihetsgrundlagen and the dataskyddslagen

The yttrandefrihetsgrundlagen (1991:1469) [ústavný zákon (1991:1469) o slobode prejavu; ďalej len „zákon o slobode prejavu“] je jedným z tzv. *mediegrundlagar* (ústavné mediálne zákony) vo Švédsku a obsahuje ustanovenia o ústavnej ochrane najmä rozhlasového a televízneho vysielať a niektorých webových stránok. Jeho cieľom je zabezpečiť slobodu prejavu v tejto oblasti. Podľa kapitoly 1, článku 4, zákona o slobode prejavu sa ústavné ustanovenia o vysielať programov majú uplatňovať na určitý typ databáz, ak existuje osvedčenie o zverejňovaní pre túto činnosť. V prejednávanej veci bolo Lexbase vydané osvedčenie o zverejňovaní, čo znamená, že na túto databázu sa vzťahuje ústavná ochrana.

V súlade s prvým pododsekom kapitoly 1, oddielu 7, lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning [zákon (2018: 218), ktorým sa stanovujú doplnujúce ustanovenia k všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov Únie; dataskyddslagen (ďalej len „zákon o ochrane údajov“)], sa všeobecné nariadenie o ochrane údajov nemá uplatňovať, ak by bolo v rozpore s tryckfrihetsförordningen (ústavný zákon o slobode tlače; ďalej len „zákon o slobode tlače“) alebo so zákonom o slobode prejavu. Podľa druhého pododseku vyššie uvedeného ustanovenia sa niektoré články všeobecného nariadenia o ochrane údajov nemajú uplatňovať na spracúvanie osobných údajov vykonávané okrem iného na žurnalistické účely.

Z kapitoly 1, článku 14, zákona o slobode prejavu vyplýva, že žiadny verejný orgán nesmie okrem prípadov uvedených v tomto zákone podniknúť kroky proti osobe, ktorá v programe zneužila slobodu prejavu alebo k takémuto zneužitíu prispela, alebo z takéhoto dôvodu podniknúť kroky proti programu. Ďalej z jeho kapitoly 1, článku 11, vyplýva, že verejný orgán nesmie zakázať alebo brániť vysielaniu, zverejňovaniu alebo verejnému šíreniu programu z dôvodu jeho obsahu, pokiaľ toto opatrenie nemá oporu v tomto zákone.

Náhrada škody za zneužitie slobody prejavu z dôvodu obsahu programu môže byť – podľa kapitoly 9, článku 1, zákona o slobode prejavu – založená len na skutočnosti, že program, ktorý je predmetom nároku, zahŕňa priestupky týkajúce sa porušenia slobody prejavu. Označenie niekoho za osobu, ktorá vedie životný štýl zahŕňajúci trestnú činnosť alebo ktorý je trestuhodný, alebo iné poskytnutie informácií, ktoré môžu iného vystaviť opovrhnutiu zo strany iných ľudí, predstavuje trestný čin ohovárania a je porušením slobody prejavu podľa kapitoly 5, článku 1, zákona o slobode prejavu a kapitoly 7, článku 3, vyhlášky o slobode tlače (1949:105). Nie je však trestné, ak vzhľadom na okolnosti bolo poskytnutie informácie o danej skutočnosti oprávnené a ak osoba, ktorá informáciu poskytla, môže preukázať, že bola pravdivá alebo že mala primerané dôvody domnievať sa, že je pravdivá.

Všeobecné nariadenie o ochrane údajov

Podľa článku 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky založené na článku 6 ods. 1 vykonáva len pod kontrolou orgánu verejnej moci, alebo ak je spracúvanie povolené právom Únie alebo členského štátu poskytujúcim primerané záruky ochrany práv a slobôd dotknutých osôb. Akýkoľvek komplexný register uznania viny za trestné činy sa má viesť len pod kontrolou orgánu verejnej moci.

Podľa článku 17 všeobecného nariadenia o ochrane údajov má dotknutá osoba právo dosiahnuť u prevádzkovateľa bez zbytočného odkladu vymazanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, okrem iného vtedy, ak osobné údaje už nie sú potrebné na účely, na ktoré sa získali alebo inak spracúvali.

Každá osoba, ktorá utrpela majetkovú alebo nemajetkovú ujmu v dôsledku porušenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, má podľa jeho článku 82 právo na náhradu utrpenej škody od prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa.

Z článku 85 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vyplýva, že členské štáty majú právnymi predpismi zosúladiť právo na ochranu osobných údajov podľa tohto nariadenia s právom na slobodu prejavu a právom na informácie vrátane spracúvania na žurnalistické účely a na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby. V odôvodnení 153 sa uvádza, že v práve členských štátov by sa mali zosúladiť pravidlá týkajúce sa slobody prejavu a práva na informácie vrátane žurnalistickej, akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby s právom na ochranu osobných údajov podľa tohto nariadenia. Ďalej z neho vyplýva, že

členské štáty by mali prijať legislatívne opatrenia, ktorými sa určia výnimky a odchýlky potrebné na dosiahnutie rovnováhy medzi týmito základnými právami.

V prípade spracúvania vykonávaného na žurnalistické účely alebo na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby, členské štáty stanovia v súlade s článkom 85 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj výnimky alebo odchýlky z určitých kapitol nariadenia, ak sú potrebné na zosúladenie práva na ochranu osobných údajov so slobodou prejavu a právom na informácie.

Potreba rozhodnutia o prejudiciálnej otázke

Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie môže vnútroštátny súd požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. Možnosť podať návrh na začatie prejudiciálneho konania predpokladá, že vznikla otázka výkladu práva Únie, ktorá je relevantná pre danú vec, a že je potrebné jej objasnenie, aby bolo možné vo veci rozhodnúť.

Prejednávaná vec sa týka vzťahu medzi slobodou prejavu a právom na informácie a právom na ochranu osobných údajov. Všeobecné nariadenie o ochrane údajov z tohto hľadiska poskytuje členským štátom určitú mieru legislatívnej voľnosti. Zo švédskej právnej úpravy vyplýva, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa neuplatňuje a že právo na ochranu osobných údajov je zabezpečené pravidlami uvedenými v zákone o slobode prejavu a v zákone o slobode tlače. Pravidlá v kapitole 1, článku 20, zákona o slobode prejavu týkajúce sa spracúvania osobných údajov sa nevzťahujú na osobné údaje, o aké ide v prejednáwanej veci. Právo na ochranu osobných údajov, pokiaľ ide o šírenie osobných údajov, o aké ide v prejednáwanej veci, je zabezpečené len prostredníctvom trestnej zodpovednosti za ohováranie a možnosti domáhať sa náhrady škody za ohováranie.

Pokiaľ ide o rovnováhu medzi slobodou prejavu a právom na ochranu osobných údajov, Súdny dvor pri výklade smernice o ochrane údajov [smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mím. vyd. 13/015, s. 355)] rozhodol, že správna rovnováha medzi týmito právami a záujmami sa má posúdiť na základe uplatnenia ustanovení implementovaných do vnútroštátnej právnej úpravy na základe tejto smernice. Vnútroštátnemu súdu prináleží vykladať svoje vnútroštátne právo v súlade so smernicou, ale dbať aj na to, by nevychádzal z takého jej výkladu, ktorý by sa dostal do rozporu so základnými právami chránenými právnym poriadkom [Únie] alebo s inými všeobecnými zásadami práva [Únie], ako je najmä zásada proporcionality (pozri rozsudok Súdného dvora Bodil Lindqvist[.] C-101/01[, bod 87])[.]

Podľa názoru súdu prvej inštancie existuje priestor na výklad, pokiaľ ide o otázku, v akom rozsahu a na aký účel všeobecné nariadenie na ochranu údajov umožňuje členským štátom prijímať legislatívne opatrenia týkajúce sa spracúvania osobných

údajov a požiadaviek stanovených všeobecným nariadením o ochrane údajov na vnútroštátne právne predpisy prijaté na základe tohto nariadenia. Keďže právo Únie má prednosť pred vnútroštátnymi právnymi predpismi, je v tejto súvislosti potrebné objasniť túto otázku, aby bolo možné v tejto veci rozhodnúť.

Všeobecné nariadenie o ochrane údajov výslovne umožňuje členským štátom stanoviť výnimky a odchýlky pre spracúvanie osobných údajov vykonávané okrem iného na žurnalistické účely. Vo všeobecnom nariadení o ochrane osobných údajov nie je vymedzené, čo sa považuje za žurnalistické účely. Súdny dvor uviedol, že tento výraz sa má vykladať široko a že činnosti, ktorých cieľom je sprístupniť verejnosti informácie, názory alebo myšlienky, akýmkoľvek spôsobom prenosu, sa majú považovať za činnosti vykonávané na žurnalistické účely (pozri rozsudok Súdneho dvora Satakunnan Markkinapörssi Oy a Satamedia Oy[,] C-73/07[, bod 61]). Súdny dvor ďalej rozhodol, že to platí aj v prípade údajov z dokumentov, ktoré sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov verejne prístupné. Nebolo však bližšie objasnené, či si šírenie informácií, názorov alebo myšlienok verejnosti vyžaduje aj určitú formu úpravy alebo spracovania toho, čo je verejnosti prístupné.

Súd prvej inštancie sa domnieva, že nie je jasné, ako sa má v tejto súvislosti vykladať všeobecné nariadenie o ochrane osobných údajov. Existujú preto dôvody na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Súd prvej inštancie žiada Súdny dvor Európskej únie, aby rozhodol o týchto prejudiciálnych otázkach.

1. Umožňuje článok 85 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov členským štátom prijať legislatívne opatrenia nad rámec opatrení, ktoré musia prijať podľa článku 85 ods. 2 tohto nariadenia, týkajúce sa spracúvania osobných údajov na iné ako žurnalistické účely alebo na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby?
2. V prípade kladnej odpovede na otázku č. 1: Dovoľuje článok 85 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov zosúladiť právo na ochranu osobných údajov podľa tohto nariadenia so slobodou prejavu a právom na informácie, čo znamená, že jediným právnym prostriedkom nápravy, ktorý má osoba, ktorej osobné údaje sa spracúvajú takým spôsobom, že sa na internete za odplatu sprístupňujú verejnosti údaje o uznaní viny zo spáchania trestného činu týkajúce sa tejto osoby, je začatie trestného konania za ohováranie alebo uplatnenie nároku na náhradu škody za ohováranie?
3. V prípade zápornej odpovede na otázku č. 1 alebo zápornej odpovede na otázku č. 2: Môže činnosť, ktorá spočíva v tom, že sa na internete za odplatu sprístupňujú verejnosti bez akéhokoľvek spracovania alebo

úpravy verejné dokumenty v podobe uznání za vinu zo spáchania trestného činu, predstavovať spracúvanie osobných údajov na účely uvedené v článku 85 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov?

PRACOVNÝ DOKUMENT